

får rådgivning, der er uafhængig af den kommune, der skal betale, hvis barnet bliver sendt videre i systemet? Jeg snakker ikke om de almindelige børn med læseproblemer. Jeg snakker om de børn med meget, meget specialiserede handicap, som der er meget få af.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Socialdemokraternes ordfører får det til at lyde, som om barnet slet ikke kan få det her tilbud, hvis der ikke er et tilbud i kommunen til de forældre, der har et barn, der har behov for en meget specialiseret undervisning. Sådan er det jo ikke.

Der er netop mulighed for, at kommunerne kan samarbejde om at have en fælles institution og et fælles netværk på de her områder. Det gør de jo sådan set allerede i dag; det er jo ikke alle kommuner, der har deres egen institution. Så går måske fem kommuner sammen om at dele en institution. Og jeg går da ud fra, at når man som borger henvender sig til sin kommune, for det er jo stadig væk den kommune, man bor i, der har ansvaret for at visitere og sende en videre, sørger den selvfølgelig for at spørge i det kommunale netværk, som den nu indgår som en del af, om, hvordan den visiterer videre. Det er jo netop meningen, at kommunerne skal kunne samarbejde om det her.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Den her problemstilling har to ender. Den ene er visitationen, og den anden er levering af institutionstilbuddet.

Den første del af det berørte den konservative ordfører ikke, og det er i virkeligheden noget af det, jeg synes er et stort problem her. De handicapgrupper er så specialiserede, at der er så få børn, at den kommunale forvaltning, PPR, eller hvem det nu bliver, der skal sidde og vurdere de her børn, ikke har mulighed for at have den faglige ekspertise på hvert enkelt af de her handicapområder.

Så det er i selve visitationen, vurderingen, af børnene, der kan være et problem med, at den enkelte kommune ikke fagligt er i stand til at give en reel vurdering. Og det er kommunen, der er nåløjet for, om barnet bliver sendt videre. Derfor spørger jeg: Hvor kan forældrene i den situation gå hen og få rådgivning, der er uafhængig af kommunen, som jo også har lidt øko-

nomi i klemme? For de her børn er også voldsomt dyre, hvis de bliver sendt videre.

Den anden diskussion er selvfølgelig, hvilke institutioner børnene så kan sendes videre til. For de meget, meget specialiserede handicap er det jo amterne, der leverer institutionerne. Det er amterne, der har autismeskolerne. Det er jo ikke kommunerne, der er gået sammen, det er amternes institutioner. Så der er selvfølgelig også en diskussion om, hvordan vi så sikrer, at kommunerne ikke forsøger at trække de børn hjem til et mindre specialiseret tilbud.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg hæfter mig ved spørgsmålet, om kommunerne ikke har den faglige ekspertise på alle områder, der måtte være. Her er jeg da helt enig i, at der jo kan komme en person ind med et problem, som man i kommunerne ikke kan løfte, og derfor er jeg sådan set også meget glad for, at vi nu har lagt specialundervisningen ind under VISO, så det er muligt for den enkelte medarbejder ude i kommunen, der sidder med en vanskelig, vanskelig udredning, at tage kontakt til VISO, hvor vi har hele netværket af eksperter samlet, og bede dem om at få hjælp til, hvordan vi sikrer, at det her barn får det allerallerbedste tilbud, som vi nu kan byde ind med i hele systemet. Det mener jeg virkelig at der nu er taget højde for på en god måde.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Grunden til, at der måske er en hel del spørgsmål konkret rettet til både den konservative ordfører og Venstres ordfører, er: Hvad er det for nogle grupper af børn, vi taler om? Det er jo den gamle § 20, stk. 2-undervisning. Det drejer sig om 4.400 børn på landsplan. Disse børn skal nu via 100 kommuner have det rigtige tilbud.

Derfor er det ganske gruppevækkende, at vi sidder og hører på, at den konservative ordfører siger, at det må være sundhedsordføreren, der kan vide, hvem det er, man skal visiteres til, når det rent faktisk er undervisningsministerens lovforslag. Det er uddannelsesudvalget i kommunen, der givet vil få kompetencen til at tage stilling til det, og det koster så mange penge. Derfor har vi altså sådan lidt desperation i stemmen, når vi står i en situation, hvor de to ordførere ikke aner, hvad det er, det her lovforslag i virkeligheden drejer sig om. Det er derfor.